

عنوان مقاله:

بازتفسیر مفاهیم دینی و تاثیر آن بر شکل گیری انقلاب اسلامی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 5، شماره 10 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسنده:

جلال درخشه - دانشیار علوم سیاسی دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

بدون تردید، انقلاب ایران در پایان دوران گذار از تجربه های پیشین جهانی و آغاز تجربه های جدی در مناسبات سیاسی و اجتماع ی و فرهنگی انسان قرار دارد. بارزترین شاخص این تجربه جدید، بازگشت به باور های دینی و تاکید بر معنویت و معنابخشی روابط انسانی فارغ از پذیره معمول جهانی است و این همان بنیان فکری انقلاب ایران به شمار می رود که قادر است نحوه زیست، تفسیر جهان و فهم متفاوتی از عرف موجود جهانی را به انسان امروزی بیاموزد. درک صحیح این بعد انقلاب ایران مستلزم فهم فرایند بازسازی و تجهیز مفاهیم دین در روند تاریخی پیش از آن است که در جهت تجدید حیات دینی صورت پذیرفته است. در چنین راستایی در چند دهه پیش از انقلاب اسلامی رویکرد نوینی در ادبیات فکری شیعه در باب مقولاتی چون نسبت دین و سیاست، انتظار فرج، تقیه، جهاد و شهادت شکل گرفت که در پرورش ذهنی و تغییر نگرش به سوی قبول یک تحول بنیادین بر اساس دین نقش اساسی ایفا کرد. اندیشوران شیعی در این دوره به این نتیجه رسیدند که محتوای اندیشه شیعه قابلیت لازم برای ارایه یک الگوی مطلوب سیاسی و اجتماعی و بازیابی دینی در عصر جدید را داراست ولی برخی از پذیره های سنتی یا تفسیرهایی از آن مانع ایفای چنین نقشی است. مقاله حاضر در صدد است تا این کوشش فکری را در چارچوب های اشاره شده بررسی و تجزیه و تحلیل کند. کوششی که به نحو موفقیت آمیزی از انزوای اسلام در جهان زیست خود و در شرایط نوین جهانی ممانعت کرد

کلمات کلیدی:

انقلاب اسلامی ایران، اسلام، سیاست، تقیه، شهادت، انتظار فرج، اندیشه دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832878>

